

[Niels Helveg Petersen]

men lad nu det ligge, og lad os prøve at tage ministeren på ordet.

Lad os nu sige, at vi i efteråret 1982 eller i foråret 1983 skal til at sætte broarbejderne i gang. Forestiller ministeren sig virkelig, at det vil ske uden ny debat, uden nye undersøgelser? Forestiller ministeren sig virkelig i sin fantasi, at man så bare uden videre kan tage et projekt, som på det tidspunkt er 4½ år gammelt, op af mølposen og gennemføre det? En sådan forestilling er simpelt hen for naiv, alene af den grund at vi jo med sikkerhed til den tid har et folketing af en ganske anden sammensætning – måske har vi også om 4-5 år en anden minister, det er jo før set, at den slags skifter. Derfor er det naivt at tro, at vi om 4-5 år bare uden videre kan tage dette projekt frem og lade, som om tiden har stået stille og intet er sket.

Nej, det, der sker, hvis vi skal have projektet op til den tid, er, at man skal til at begynde på en frisk. Så skal man f. eks. til at sammensætte det hold af eksperter og sagkyndige, som skal stå for den daglige ledelse og gennemførelse af projektet. Når man engang i 1983 tager projektet op af posen, begynder man faktisk med at skulle spille yderligere et par år med at starte projektet igen.

Jeg lægger vel mærke til, at ministeren siger, man skal foretage visse løbende undersøgelser. DSB skal foretage nogle om færgefarten, forstår jeg. Jeg må gå ud fra, at vejdirektoratet skal foretage nogle trafikale undersøgelser, og ministeriet for offentlige arbejder skal jo i hvert fald, kan jeg også forstå, foretage nogle undersøgelser og prognoser. Andre steder skal man vel også foretage visse undersøgelser. Det er alt sammen meget godt, men der bliver én mangel i dette, og det er, at der intet sted bliver, hvor der kan foretages sammenhængende undersøgelser og analyser af hele problemet. Hver af de instanser, der er nævnt, vil altså sidde og beskæftige sig med sin lille del af den trafikale sandhed om øst-vest-trafikken og lægge det frem ukoordineret, og uden at beslutningsgrundlaget bliver bedre.

Ministeren siger selv om et vigtigt punkt i redegørelsen, at det ikke kan tænkes, at der vil komme nye vurderinger af et projekt som f. eks. biltogstunnelen; det kan ikke tænkes, at der kan komme ting frem, der vil føre til nyvurderinger. Ministeren gør sig dermed

fuldstændig til dommer over, hvad et nyt folketing eller eventuelt en ny minister om 4-5 år kan tænkes at ville anlægge af vurderinger. Og med det som resultat fastslår man, at man altså ikke skal undersøge disse alternative projekter, i modsætning til det, som f. eks. Thorkil Kristensen-gruppen fremlagde, og som jo netop var fornuftigt, fordi man sagde: vi skal undersøge alternative muligheder i en ventetid. Det var jo ikke efter Thorkil Kristensen-gruppens opfattelse kun de økonomiske grunde, der lå bag en udskydelse, men også andre grunde.

Det er for svagt, at de undersøgelser, man sætter i værk, vil komme til at foregå spredt på forskellige styrelser, og det er for svagt, at man på forhånd udelukker visse af de alternative muligheder, som er indgået stærkt i debatten. Det kan vi ikke acceptere.

Det, vi bør gøre nu i folketinget, er at sikre, at folketinget på et senere tidspunkt har fornuftige beslutningsgrundlag, sammenhængende planer for afvikling af øst-vest-trafikken. Det er vores forpligtelse nu, da vi har vundet betænkningstid, at bruge den til noget fornuftigt og ikke kun til en udskydelse, ikke på ubestemt tid, men sådan løst sagt om 4-5 år, eller hvad det nu ellers er faldet en eller anden ind at skrive.

Om kort tid vil et forslag fra det radikale venstre om en samlet planlægning af øst-vest-trafikken komme til behandling i tinget; jeg ved ikke, hvornår det kommer på, men det vil være inden for de næste par uger. Følger man dette forslag, vil der være en chance for, at man kan holde sammen på den stab, som nu findes, således at man kan ajourføre niveauet for beslutningsgrundlaget, således at man kan starte uden tidstab, i det øjeblik man mener, der er noget at starte på, eller således at man kan få projekter frem af en helt anden type end dem, der foreligger i øjeblikket. Kort sagt således, at fremtidige beslutninger kan træffes på et kvalificeret og ikke på et løst grundlag.

Der er altså tid for regeringspartierne og andre partier til at forsøge at overveje, om det nu er velbetænkt, det, man her har forelagt i ministerens redegørelse, og jeg håber, at man vil benytte denne tænkepause.

Det er bragt ind fra især hr. Glensgårds side, at hvis nu tyskerne kom og sagde, at de gerne ville bygge en Østersbro for os, for de havde økonomiske ressourcer og tid til det,